

13.8.2021

Valtiovarainministeriölle
valtiovarainministerio@vm.fi
minna.upola@vm.fi

Viite / Diaarinumero
VM070:00/2020
VN/11141/2020
VH/3388/00.04.05/2021

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi laeiksi tuloverolain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta taloudellisen työnantajan käsitteen käyttöönottamiseksi

Valtiovarainministeriö on pyytänyt Verohallinnolta lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi laeiksi tuloverolain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta taloudellisen työnantajan käsitteen käyttöönottamiseksi.

Hallitusohjelman liite 5 sisältää luettelon kansainvälisen veronkierron ja aggressiivisen verosuunnittelun vastaisista toimista. Liitteen kohdassa 9 todetaan, että taloudellisen työnantajan käsite otetaan käyttöön, jotta Suomessa ei voi välttää veroja työskentelemällä näennäisesti ulkomaisen työnantajan lukuun.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tuloverolakia siten, että Suomesta saatuna tuloa rajoitetusti verovelvollisille pidettäisiin palkkatuloa, joka on saatu ulkomaiselta työnantajalta Suomessa tehdystä työstä silloin, kun ulkomaisen työnantajan palveluksessa oleva työntekijä työskentelee taloudellisena työnantajana pidettävälle työn teettäjälle siten, että työsuoritusta on pidettävä erottamattomana osana työn teettäjän Suomessa harjoittamaa toimintaa työn teettäjän työnjohdon ja valvonnan alaisuudessa (taloudellinen työnantaja). Ennakkoperintälakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös taloudellisesta työnantajasta.

Esityksessä ehdotetaan, että ilmoitus- ja veronmaksumenettelyiden osalta noudatettaisiin soveltuvin osin vastaavaa menettelyä kuin nykyiseen tuloverolain 10 §:n 4 c kohtaan sisältyvän vuokratyösäännöksen osalta. Tätä vastaavat muutokset ehdotetaan tehtäväksi verotusmenettelystä annettuun lakiin, rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettuun lakiin sekä tulotietojärjestelmästä annettuun lakiin. Lisäksi ehdotetaan, että tuloverolain 13 §:ssä säädettyyn suomalaisella aluksella työskentelestä saatua tuloa sovellettaisiin vastaavaa ilmoitusmenettelyä. Tätä vastaava muutos ehdotetaan tehtäväksi verotusmenettelystä annettuun lakiin, rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettuun lakiin sekä tulotietojärjestelmästä annettuun lakiin.

Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2022 alusta. Säännöksiä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2022 toimitettavassa verotuksessa.

Useat OECD:n jäsenvaltiot soveltavat taloudellisen työnantajan käsitettä. Valtioiden turvaavat tällä verotusoikeuttaan. Uusien säännösten myötä Suomi verottaisi jatkossa tilanteita, joissa ulkomaista työvoimaa luovutetaan taloudellisena työnantajana pidettävälle työn teettäjälle. Määritelmä kattaisi sekä vuokratyöntekijät että esimerkiksi

konsernin sisäiset tilanteet. Rajoitetusti verovelvollisia vuokratyöntekijöitä verotettaisiin Suomessa riippumatta siitä, mistä valtiosta he tulevat. Taloudellisen työnantajan käsitteen sisällyttämisen tavoitteena on parantaa kotimaisen ja ulkomaisen työvoiman välistä kilpailutasapainoa, koska Suomessa tehtävästä työstä maksettaisiin nykyistä useammassa tilanteissa veroa Suomen verojärjestelmän mukaisesti.

Työnantajan määrittelemistä taloudellisilla tekijöillä voidaan perustella myös sillä, että yleensä työntekijän työpanos hyödyttää sen yrityksen liiketoimintaa, joka esimerkiksi konsernitilanteissa ottaa vastattavakseen työntekijän palkan. Työntekijän voitaisiin katsoa työskentelevän sen yrityksen hyväksi ja lukuun, joka saa hyödyn työntekijän työpanoksesta, jolloin työpanoksen hyväkseen saanutta yritystä voidaan perustellusti pitää työntekijän työnantajana verolainsäädännössä.

Yleisesti verovelvollisten osalta käsitteen käyttöönotto merkitsisi sitä, että verosopimuksia tulkittaessa niin sanottu mekaanikkosääntö ei jatkossa rajoittaisi Suomen verotusoikeutta taloudellisen työnantajan tilanteissa.

Lausunto Verohallinto pitää esitystä kannatettavana ja toteaa, että lait edistäisivät niille asetettuja tavoitteita. Taloudellisen työnantajakäsitteen käyttö on jo vuosia ollut tavanomaista useissa OECD-maissa. Käsitettä sovelletaan laajasti myös Euroopassa ja se on otettu käyttöön muissa Pohjoismaissa, viimeisimpänä Ruotsissa. Tästäkin syystä on hyvä, että Suomi seuraa lainsäädännössään kansainvälistä kehitystä ja varmistaa verotulojen kertymisen Suomeen silloin, kun työ tosiasiallisesti tehdään suomalaisen työn teettäjän hyväksi.

Verohallinto kiinnittää lisäksi huomiota alla ilmeneviin esityksen kohtiin sekä esittää niihin muutos- ja tarkennusehdotuksiansa.

1 Taloudellisen työnantajakäsitteen määrittelykriteerit

Taloudellisen työnantajan käsitteen kattava ja selkeä määrittely on välttämätöntä Suomen verotusoikeuden turvaamiseksi sekä Verohallinnon lakisäätteisten tehtävien hoitamiseksi. Tällaisen taloudellisen työnantajakäsitteen käyttöönotto laajentaa ja selkeyttää ulkomaisen työnantajan tiedonantovelvollisuutta sekä parantaa Verohallinnon tiedonsaantioikeuksia erityisesti rajoitetusti verovelvollisten työntekijöiden osalta.

Vaikka käsitettä on pyritty avaamaan hallituksen esitysluonnoksessa muun muassa esimerkein, käsite jää luonnoksessa osin liian tulkinnanvaraiseksi.

1.1 Työnjohto- ja valvontaoikeus

Ehdotettujen tuloverolain (1535/1992) 10 §:n 4 c kohdan ja ennakkoperintälain (1118/1996) 14 a §:n mukaan taloudellisen työnantajan syntyminen edellyttää henkilön työskentelyä Suomessa olevan työn teettäjän työnjohdon ja valvonnan alaisuudessa. Työnjohdon ja valvonnan sisältöä ei määritellä hallituksen esityksessä tarkemmin. Säännösten soveltamisedellytysten selkeyttämiseksi esitykseen olisi Verohallinnon käsityksen mukaan tarpeen liittää perustelut siitä, mitä työnjohto ja valvonta näitä säännöksiä sovellettaessa käytännössä tarkoittaa. Perustelut voitaisiin liittää esimerkiksi esityksen lukuun 4.1.5.

Verohallinnon 4.1.2019 antamassa Palkka ja työkorvaus verotuksessa -ohjeessa (Drno VH/3003/00.01.00/2018) työnjohto- ja valvontaoikeuden sisältöä työsuhteessa on määritelty näin:

Oikeus työn johtoon tarkoittaa, että työnantaja tai hänen edustajansa voi määrätä mitä työtä työntekijä tekee sekä missä, milloin ja miten työ tehdään. Työn johto- ja valvonta tarkoittaa käytännössä työnantajan tosiallista oikeutta johtaa ja valvoa, että työ tehdään annettujen ohjeiden mukaan.

Työn johto- ja valvontaoikeus ilmenee erilaisista työn tekemiseen liittyvistä olosuhteista, työsopimuksen ehtoista sekä tavasta, jolla työnantaja on työnteon käytännössä organisoinut. Käytännössä työn johto- ja valvontaoikeus ilmenee muun muassa siten, että työnantaja päättää työtehtävistä ja työnteon tavoitteista, työssä käytettävistä työvälineistä, tarvikkeista ja materiaaleista, työskentelyn ajankohdasta ja työajasta, työskentelypaikasta, vastikkeen perusteista sekä työn suorittamisesta johtuvien kustannusten korvaamisesta.

1.2 Työvoiman luovutuksen ja alihankinnan erot

Verohallinnon näkemyksen mukaan rajanveto työvoiman luovuttamisen ja aidon alihankinnan välillä kaippaa esityksessä tarkennusta muun muassa urakkasopimusten ketjutustilanteiden osalta. Tällöin ketjuttamisella ei voisi välttyä perusteelta taloudellisen työnantajäkäsittelyn soveltamiselta.

Esityksessä viitataan Verohallinnon ohjeeseen Palkka ja työkorvaus verotuksessa (luku 4.1.4, s. 36 ensimmäinen kappale). Esitysluonnoksen mukaan Verohallinnon ohjeessa esiin tuotuja kriteerejä voidaan soveltaa arvioitaessa sitä, onko ulkomaiselle yritykselle maksettava korvaus palkkaa vai työkorvausta. Koska ulkomainen yritys ei voi olla palkan saaja, vaan palkan saaja on työn tehnyt luonnollinen henkilö, Verohallinto esittää, että tekstiä täsmennetään tältä osin. Korvaava sanamuoto voisi olla esimerkiksi: ”Ohjeessa esille tuotuja kriteereitä voidaan soveltuvin osin hyödyntää arvioitaessa, onko maksettava suoritus palkkaa vai työkorvausta”.

1.3 Palveluista maksettava korvaus

Esitysluonnoksen luvussa 4.1.5 kohdassa Palveluista maksettava korvaus (s. 38) todetaan seuraavasti:

Jos ulkomainen yritys perii palkkion, joka vastaa työntekijälle maksettavaa palkkaa ilman katetta tai kate peritään prosenttiosuutena palkan ja sen sivukulujen määrästä, tämä viittaa ulkomaisen työvoiman luovutukseen. Jos sen sijaan palveluista perittävät korvaukset eivät liity työntekijälle maksettavaan palkkaan tai jos tämä korvaus on vain yksi monista sopimukseen sisältyvistä tekijöistä, voidaan katsoa kyseessä olevan erillisen ja riippumattoman yrityksen harjoittama toiminta. Näin voi olla, jos merkittävä osa ulkomaiselle yhtiölle maksettavasta korvauksesta liittyy tavaran toimittamiseen tai palvelun suorituksessa tarvittavien erikoismateriaalien ja -materiaalien käyttöön.

Verohallinto toteaa, että tavanomaisesti työn ja tavaran osuus erotellaan laskulla ja vero peritään ainoastaan työn osuudesta. Verohallinnon ohjeessa Palkka ja työkorvaus verotuksessa (luku 10.2 Tavarantoimittajan ja palvelun myynti) on todettu näin:

Myyjälle maksettu vastike voi sisältää sekä tavaran kauppahintaa että työkorvausta, jolloin kyse ei ole puhtaasta tavaran myynnistä. Jos suorituksen saaja on ennakkoperintärekisterissä, suorituksesta ei toimiteta ennakonpidätystä.

Jos suorituksen saaja ei ole ennakkoperintärekisterissä, työkorvauksen osuudesta on toimitettava ennakonpidätys työkorvauksen määrästä riippumatta. Työkorvauksen osuus voidaan osoittaa merkitsemällä se erikseen laskulle tai sen liitteeseen taikka

laskuttamalla tavara ja työkorvaus eri laskuilla. Jos työkorvauksen osuus ei ilmene laskusta tai sen liitteistä, ennakonpidätys on toimitettava suorituksen koko määrästä.

Ohjeessa mainittua käytäntöä noudatetaan myös rajoitetusti verovelvollisille maksettavien suoritusten kohdalla. Tätä vakiintunutta käytäntöä ei uudella lainsäädännöllä ole tarkoitus muuttaa, jos kyseessä ei ole ulkomaisen työvoiman luovutus. Tämän vuoksi tekstissä mainittu ”merkittävä osa korvauksesta” on omiaan aiheuttamaan lisäkysymyksiä ja tulkinnanvaraisia tilanteita. Verohallinto esittää siten, että kyseistä kohtaa täsmennetään tai otetaan maininta osan merkittävyydestä kokonaan pois.

1.4 Henkilöstörakenne

Esitysluonnoksen luvussa 4.1.5 kohdassa henkilöstörakenne (s. 38) todetaan seuraavasti:

Mikäli suomalainen yritys edellyttää, että ulkomaalainen yritys luovuttaa tietyn määrän tietyn pätevyyden omaavia työntekijöitä, viittaisi tämä uudessa TVL:n 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitettuun ulkomaisen työvoiman luovuttamiseen. Jos sen sijaan ulkomaalainen yritys määrittää suomalaisen yrityksen kanssa tehdyn sopimuksen sopimus-suorituksen saavuttamiseksi tarpeellisen työntekijöiden määrän ja pätevyyden, viittaa tämä erillisen ja riippumattoman yrityksen harjoittamaan toimintaan. Esimerkiksi pelkkä oikeus valita työntekijät ei suoraan tarkoita, että kyse olisi erillisen ja riippumattoman yrityksen harjoittamasta toiminnasta.

Suomalainen yritys haluaa mitä todennäköisimmin jollain tavalla varmistaa, että työtä tekevät osaavat henkilöt. Verohallinto esittää näin ollen, että toisen virkkeen teksti muotoillaan seuraavasti: ”Jos ulkomainen yritys itsenäisesti määrittää sopimussuorituksen saavuttamiseksi tarvittavien työntekijöiden määrän ja pätevyyden, tämä viittaa erillisen riippumattoman yrityksen harjoittamaan toimintaan”. Tällöin kohdan ensimmäisen virkkeen ja toisen virkkeen tilanteissa on selkeä ero.

1.5 Esitysluonnoksen esimerkeistä

Esitysluonnoksessa on esimerkkitapauksia, joilla taloudellisen työnantajan käsitteen määrittelyä on tarkoitus konkretisoida eri tilanteissa.

Esimerkissä 2 (s. 34) on kyse konsernitilanteissa varsin tavanomaisesta asiantuntijan sekondeerauksesta. Kyseisessä esimerkissä kuvataan tilanne, jossa taloudellisen työnantajan käsite ei lähtökohtaisesti tule sovellettavaksi. Verohallinto esittää, että esimerkkeihin lisätään asiantuntijan sekondeeraustilanteista myös tarkennettu tilanne, jossa on kyse uuden säännöksen mukaisesta taloudellisen työnantajakäsitteen soveltamistilanteesta.

Esimerkissä 8 (s. 38) on kyse turkistarhauksesta. Esimerkistä saattaa saada harhaanjohtavasti käsityksen, jonka mukaan työssä käytettävien tilojen hallinta olisi ensisijainen kriteeri, vaikka esimerkissä Y:n tehtävät ovat täysin erilaiset kuin X:n harjoittama toiminta. Verohallinto esittää, että kyseinen esimerkki poistetaan kokonaan esitysluonnoksesta väärinkäsitysten välttämiseksi.

Esimerkissä 9 (s. 39) on kyse vihannesten poimimisesta. Esimerkissä todetaan jatkuvan ohjauksen, opastuksen ja valvonnan tarve vähäiseksi, vaikka tosiasiaa juuri suorittavassa työssä valvonnan, ohjauksen ja aikataulutuksen merkitys on suuri, vaikka työ sinänsä olisi yksinkertaista. Verohallinto esittää, että esimerkissä painotetaan enemmänkin sitä, että vihannesten poimiminen on olennainen ja erottamaton

osa suomalaisen yrityksen toimintaa ja tämän vuoksi kyse on ulkomaisen työvoiman luovutuksesta, jolloin taloudellisena työnantajana pidetään suomalaista yhtiötä.

2 Ulkomaisen yrityksen tosiasiallinen johtopaikka

Luonnoksessa keskeisiä käsitteitä ovat muun muassa kotimainen ja ulkomainen yhteisö, yleinen ja rajoitettu verovelvollisuus, Suomessa sijaitseva ulkomaisen yhteisön kiinteä toimipaikka sekä suomalainen ja ulkomainen työnantaja.

Ulkomaisen yrityksen tosiasiallisesta johtopaikasta on kerrottu esitysluonnoksen luvussa 2.5.2 sivulla 18 seuraavasti:

Tuloverolain 9 §:n muutos tuli voimaan 1.1.2020. Muutoksen ulkomaista yhteisöä, jonka tosiasiallinen johtopaikka sijaitsee Suomessa, pidetään yleisesti verovelvollisena. Verohallinto on linjannut, että suomalaisena työnantajana pidetään myös ulkomaista työnantajaa, joka on Suomessa yleisesti verovelvollinen tosiasiallisen johtopaikan vuoksi.

Kotimaisesta yhteisöstä esitysluonnoksessa puhuttaessa mainitaan samassa yhteydessä useassa kohdassa myös ulkomaisen yhtiön kiinteä toimipaikka, koska se rinnastuu monien velvoitteiden osalta kotimaiseen yhteisöön. Verohallinto esittää esityksen systematiikan näkökulmasta, että ulkomaisen yhteisön kiinteän toimipaikan lisäksi näissä kohdissa mainittaisiin erikseen myös ulkomaisen yhteisön tosiasiallinen johtopaikka.

Niissä kohdissa, joissa puhutaan suomalaisesta ja ulkomaisesta työnantajasta, vastaavaa tarkennusta ei ole tarpeen tehdä, koska termi suomalainen työnantaja on esitysluonnoksessa jo määritelty.

3 Vaikutus avainhenkilöverolain soveltamisalaan

Taloudellisen työnantajan käsitteen käyttöönotolla ei ole tarkoitus muuttaa ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 1551/1995 (avainhenkilöverolaki) soveltamisedellytyksiä. Tämä on todettu hallituksen esitysluonnoksen luvussa 4.1.8.

Avainhenkilöverolaissa säädettyihin lain soveltamisedellytyksiin kuuluu avainhenkilön yleisen verovelvollisuuden syntymisen lisäksi muun muassa se, että avainhenkilölle maksettavassa palkassa on kyse Suomesta saadusta tulosta. Julkisen työnantajan kohdalla tämä tarkoittaa julkisyhteisön maksamaa palkkaa työskentelyvaltiosta riippumatta, mutta yksityisen työnantajan kohdalla Suomesta saatuna tulona pidetään tuloverolain 10 §:n 4 kohdan mukaan palkkaa, jos työ on suoritettu yksinomaan tai pääasiallisesti Suomessa täällä olevan työn- tai toimeksiantajan lukuun. Verohallinnon 2.12.2020 antaman ohjeen Ulkomailta Suomeen tulevan työntekijän verotus (Drno VH 20002/00.01.00/2020) mukaan tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että verovuoden työpäivistä yli puolet tehdään Suomessa.

Avainhenkilöverolain lähtökohtana on sitä säädettyäessä ollut se, että avainhenkilö tulee työskentelemään suomalaisen työnantajan palvelukseen, jotta maksaja voi täyttää laissa säädettyt vaatimukset veron perimisestä. Avainhenkilön on verotuskäytännössä katsottu työskentelevän tuloverolain 10 §:n 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla täällä olevan työnantajan lukuun silloinkin, kun hänen palkkansa tosiasiaisesti on maksanut ulkomainen työnantaja, esimerkiksi konserniyhtiö. Suomalainen konserniyhtiö on näissä tilanteissa ollut velvollinen perimään avainhenkilön lähdeveron ja ilmoittamaan

palkan tulorekisteriin. Avainhenkilöverolain soveltamisedellytysten on katsottu täyttyneen myös silloin, kun veron perimisen Suomessa on hoitanut esimerkiksi kirjanpito-toimisto, vaikka ulkomaisella työnantajalla ei ole ollut kiinteää toimipaikkaa Suomessa. Olennaista soveltamisedellytyksiä tulkittaessa on siten ollut se, että Suomessa on taho, jolla on vastuu veron perimisestä.

Koska avainhenkilöverolaki on luonteeltaan erityislaki suhteessa tuloverolakiin, Verohallinto esittää, että hallituksen esityksen kohtaa avainhenkilöverolain soveltamisesta tarkennettaisiin nykyisestä siten, että esityksestä selkeästi käy ilmi se, että avainhenkilön Suomessa työskentelyltä edellytetään edelleen tuloverolain 10 §:n 4 kohdan mukaista pääasiallisuutta vastaavasti kuin tähänkin saakka on edellytetty. Huolimatta siitä, että palkanmaksu on saatettu joissain tilanteissa järjestää edellä kuvatulla tavalla ulkomaisen yhtiön kautta, avainhenkilön tulee yksityisen työnantajan palveluksessa ollessaan työskennellä Suomessa lain 10 §:n 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Uuden tuloverolain 10 §:n 4 c kohdan säätämällä ei ole tarkoitus muuttaa avainhenkilöverolain soveltamisedellytyksiä eikä soveltamiskäytäntöä.

4 Säännösten soveltaminen työskentelyn Suomessa ennen uuden lainsäädännön voimaantuloa aloittaneisiin

Verohallinnon näkemyksen mukaan säännösten voimaantulon osalta olisi selvyiden vuoksi hyvä todeta, miten säännöksiä sovelletaan henkilöihin, jotka lainsäädännön voimaan tullessa jo työskentelevät Suomessa, ja joita Suomi taloudellisen työnantajan käsitteen puuttumisen vuoksi ei nykyisin verota Suomessa tehdystä työstä saadusta palkasta. Verohallinnon käsityksen mukaan Suomi voisi tämän lakimuutosesityksen perusteella verottaa näiden työntekijöiden palkkatuloja lain voimaantulosta lähtien. Taloudellisen työnantajan käsite voisi siten tulla sovellettavaksi jo ennen lain voimaantuloa alkaneeseen työskentelyyn.

5 Säännösmuutosten toteuttaminen

Uusien säännösten ehdotetaan tulevan voimaan 1.1.2022 ja sovellettavan ensimmäistä kertaa vuodelta 2022 toimitettavassa verotuksessa. Tämänhetkisen lainsäädäntösuunnitelman mukaan hallituksen esitys on tarkoitus antaa eduskunnalle 13.9.2021 alkavalla viikolla 37. Verohallinnolla tulisi muutosten toteuttamiseksi olla tiedossa lakimuutosten lopullinen sisältö viimeistään 12.11.2021. Ottaen huomioon lakimuutosten Verohallinnolle aiheuttamat vaikutukset ja se, että esityksen sisältö saattaa muuttua lausuntopalautteen perusteella ennen hallituksen esityksen antamista sekä vielä eduskunnan käsittelyssäkin, muutosten toteuttaminen tässäkin aikataulussa vuodelle 2022 on haastavaa.

Lakimuutokset vaikuttavat Verohallinnossa tulorekisterin järjestelmiin ja sähköiseen asiointipalveluun (vuoden 2022 palkkatulojen ilmoittaminen alkaa 17.11.2021), tulorekisteritietojen luovuttamiseen tietojen käyttäjille, ennakkoperinnän muutoksina Oma-Veroon ja muihin järjestelmiin, verotuksen tietojärjestelmiin sekä ohjeisiin, lomakkeisiin, kirjeisiin ja päätöksiin. Muutoksesta on myös tiedotettava ja ohjattava asiakkaita ja annettava heille aikaa varautua muutokseen omassa toiminnassaan. Lakimuutokset aiheuttavat Verohallinnossa lisäksi sisäistä koulutustarvetta virkailijoille. Neuvonnassa on odotettavissa runsaasti yhteydenottoja säännösten voimaantulon yhteydessä ja ennen sitä, kun taas verovalvontavaiheen työmäärä lisääntyy vasta säännösten voimaantulon jälkeen.

Esitysluonnoksessa tuodaan esiin myös työskentelypäivien lukumäärää koskevat alarajahuojennukset, jotka ovat käytössä esimerkiksi Ruotsissa. Ruotsissa säännöksiä ei sovelleta työskentelyyn, joka ei yhtäjaksoisesti ylitä 15 päivää eikä kalenterivuoden aikana 45 päivää. Esityksessä todetaan, ettei nyt käsiteltävänä olevan lakimuutoksen yhteydessä ole perusteltua ottaa Suomessa käyttöön vastaavia päivien lukumääriä koskevia huojennuksia, koska se merkitsisi sitä, että nykyisen vuokratyösäännöksen piirissä olevat vuokratyöntekijät saisivat verotuskohteluunsa huojennuksen. Jos vastaava päivien lukumäärää koskeva alaraja otettaisiin käyttöön Suomessa, pohdittavaksi tulisi se, miten ilmoitus- ja veronmaksumenettely näissä tilanteissa tulee hoitaa. Asiassa olisi ratkaistava, syntyvätkö velvoitteet vasta siinä vaiheessa, kun päivien lukumäärä ylittää sallitun rajan vai joka tapauksessa heti ensimmäisestä päivästä lähtien siten, että ilmoitettuja tietoja joudutaan mahdollisesti korjaamaan jälkikäteen, jos päivien lukumäärä pysyykin rajan alapuolella. Tämä on omiaan lisäämään sekä Verohallinnon että asiakkaan hallinnollista taakkaa.

Pääjohtaja

Markku Heikura

Ylitarkastaja

Markus Kautto